

N:o 23.

Ank. till Riksd. Kansli den 18 Mars 1878, kl. 7 e. m.

Lag-Utskottets Utlåtande, i anledning af väckt motion om förändrad lydelse af 19 kap. 21 § Strafflagen.

Uti en inom Andra Kammaren af Herr *Sigfrid Wieselgren* väckt motion (N:o 3), hvilken blifvit hänvisad till behandling af Lag-Utskottet, har motionären anført: att 19 kap. strafflagen väl i 5 § stadgade ansvar för den händelse, att någon satte eld å sin egendom, i uppsåt att bedraga försäkringsgifvare eller i annan sådan sviklig afsigt, och i 21 § bestämde straff för den, som ouppsåtligen, genom vårdslöshet, oförsigtighet eller försummelse, vore vållande till eldskada å annans egendom, men att ingenstädes förekomme något stadgande beträffande det fall, att någon utan sviklig afsigt satte eld å honom sjelf tillhörig egendom, exempelvis å halmstack, uthus eller annat dylikt, för att med minsta besvär undanskaffa detsamma, och ej eller i händelse någon genom vårdslöshet, oförsigtighet eller försummelse vore vållande till eldskada å sin egen egendom, äfven om i dessa fall tusendes lif och välfärd satts på spel och förluster, fastän ej omedelbarligen, blifvit andra tillskyndade; på grund hvaraf och då förseelsen vore konstituerad genom framkallandet af den hotande faran, oafsedt om deraf uppkommen skada träffat upphofsmanen eller annan person, samt, der förseelsen icke fölle under 6 § i Ordningsstadgan för rikets städer den 24 Mars 1868, annat lagrum ej finnes å densamma tillämpligt än 24 kap. 1 § Byggningsbalken, men det i nämnda lagrum stadgade bötesbelopp, 5 daler, icke syntes stå i rätt förhållande till gerningens straffbarhet, motionären föreslagit:

Bih. till Riksd. Prot. 1878. 7 Saml. 12 Häft.

att Riksdagen ville för sin del besluta följande eller till innehållet dermed öfverensstämmande lydelse af 19 kap. 21 § i Strafflagen den 16 Februari 1864:

“Den, som utan sådan afsigt, som uti 5 § sagd är, men till tydlig fara för annans lif eller tillhörigheter, sätter eld å sin egendom eller uppsåtligen, genom vårdslöshet, oförsigtighet eller försummelse är vållande till eldskada eller till skeppsbrott eller till sådan skada eller öfversvämning som i 11 § nämnd är eller dertill att fara uppstått för begagnande af verk, byggnad eller anläggning, som i sagde § omförmäles, straffes med fängelse i högst sex månader eller böter.

Är någon — — riksdaler.“

Om någon, vare sig — utan uppsåt att tillfoga annan skada eller svikligen bereda sig förmån — afsigtligen påtänder sin egendom, eller ock af vårdslöshet förorsakar densamma påtändning, är hans brottslighet af väsentligen olika art, om *annans* person eller egendom derigenom skadas, än om endast fara för dem uppstår. I förra fallet är en rättskränkning föröfvad, för hvilken strafflagen rätteligen utsatt straff, i senare fallet åter en öfverträdelse af de för allmän ordning och säkerhet meddelade föreskrifter eller en så kallad polisförseelse, för hvilken det principiellt ej tillkommer strafflagen att stadga ansvar, om än en och annan ansvarsbestämmelse för sådan förseelse blifvit uti densamma upptagen. 24 kap. 1 § Byggningsbalken och 6 § 2 mom. i Ordningsstadgan för rikets städer den 24 Mars 1868 stadga böter för den, som ovarsamt med eld förfar, utan att skada deraf annan tillskyndas, och, om högre ansvar för dylik ovarsamhet anses böra bestämmas, synes Utskottet sådant böra ske medelst ändring i dessa författningar, hvartill den nu väckta motionen icke gifver anledning. Allra minst kan Utskottet tillstyrka att, såsom motionären föreslagit, förbrytelser af så väsentligen olika beskaffenhet, som här äro i fråga, skulle under samma ansvarsbestämmelse innefattas.

Utskottet hemställer alltså,

att motionen icke måtte af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 18 Mars 1878.

På Utskottets vägnar:

H. G. v. GEGERFELT.

Reservation:

af Herr *Wieselgren*.

Herr *Smedberg* har begärt få antecknadt, att han icke deltagit i detta ärendes handläggning inom Utskottet.
